

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Bohuslavy Drahošové a soudců JUDr. Jany Záviské a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobkyně **K. L. K.**, zastoupena JUDr. Josefem Šťastným, advokátem se sídlem Horažďovice, Ševčíkova 38 proti žalovanému **Velitelství společných sil Armády České republiky**, se sídlem v Olomouci, Dobrovského 6 , o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. ledna 2011 čj. 8-3/2011-2802/JI, **o změně doby trvání služebního poměru,**

t a k t o:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyně **je povinna** zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení **v částce 745,- Kč** do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

[1] Žalobkyni nebylo vyhověno v její žádosti o změnu doby trvání služebního poměru ve smyslu jeho prodloužení.

[2] Správní orgán I. stupně, Velitelství 25. protiletadlové raketové brigády o žádosti žalobkyně o změnu doby trvání služebního poměru podle § 5 odst. 4 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZVP) ze dne 5.11.2010 zamítl a uvedenou žádost nerealizoval s tím, že nadále zůstává v platnosti rozhodnutí o změně doby trvání služebního poměru čj. 571-3/2008-4312 ze dne 29.4.2008 a služební poměr zanikne uplynutím stanovené doby, tj. dnem 31. prosince 2011, pokud nedojde k jeho zániku z jiného právního důvodu. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že žalobkyně byla určena do dispozice služebního orgánu, 25. protiletadlové raketové brigády, podle § 10 odst. 2 písm. d), protože má udělenou mateřskou dovolenou, PR VELITELE 25. PROTILETADLOVÉ RAKETOVÉ BRIGÁDY č. 39 ze dne 7.6.2010. Před určením do této dispozice byla služebně zařazena na systemizovaném místě: velitel družstva vzdušného průzkumu 2. týmu velení a řízení palby baterie velení a řízení 252. protiletadlového raketového oddílu 25. protiletadlové raketové brigády Velitelství společných sil. Toto systemizované místo bylo na základě OMDZ zrušeno dnem 31. prosince 2010 a dále pro žalobkyni není jiné vhodné systemizované místo, které by jí mohlo být blokováno ke služebnímu zařazení po návratu z mateřské dovolené (z důvodů snížení počtu SM, která jsou finančně kryta nutností blokace SM pro absolventy VSS). Dále žalobkyně požádala o udělení rodičovské dovolené v délce trvání do dosažení tří let věku dítěte (dcery E.) I v tomto případě vyvstává stejný problém, že pro žalobkyni není v současné době žádné vhodné systemizované místo u 25. plrb a nelze předvídat, zda se nějaké vhodné systemizované místo uvolní.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a napadené rozhodnutí o změně doby trvání služebního poměru potvrdil. V odůvodnění se vypořádal s námitkami uvedenými v odvolání, a to konkrétně námitkou ohledně nároku na rodičovskou dovolenou po celou dobu pobírání rodičovského příspěvku včetně péče o dítě mladší tří let jako překážka pro zánik služebního poměru propuštěním dále nedostatečného odůvodnění, ze které není seznatelný důvod rozhodnutí a úvahy, kterým se správní orgán při rozhodování řídil, dále námitkou ohledně diskriminace a nerovného zacházení, když ostatním vojákyním čerpajícím rodičovskou dovolenou bylo vyhověno, jedině ne jí, a nebylo zohledněno studium na vysoké škole, které t.č. realizuje. Odvolací orgán neshledal žádné vady řízení, které by měly mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Dospěl k závěru, že je nutné potvrdit závěr služebního orgánu prvního stupně.

Obsah žaloby

[4] Žalobkyně žalobou ze dne 24.2.2011 se domáhala zrušení napadeného rozhodnutí včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně a uložení povinnosti žalovanému k úhradě nákladů řízení k rukám advokáta ve lhůtě do 3 dnů od právní moci rozhodnutí.

V žalobě uvedla tři žalobní body:

- a) rodičovská dovolená dle § 38 odst. 1 zákona o vojácích z povolání se poskytuje po celou dobu, po kterou se mu poskytuje rodičovský příspěvek, což tedy znamená, že jestliže zákonodárce kategoricky určil, že se rodičovská dovolená poskytuje na dobu, po kterou se poskytuje rodičovský příspěvek, pak lze dospět výlučně k závěru, že rodičovská dovolená má být poskytnuta na celou tuto dobu a žalobkyni se má o uvedenou dobu služební poměr

prodloužit. A navíc péče o dítě mladší 3 let tvoří překážku pro zánik služebního poměru propuštěním;

- b) výhrady k odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů, když tato jsou zcela nedostatečná, neboť z nich nejsou patrné jakékoliv důvody vedoucí k rozhodnutí, ani úvahy, kterými se správní orgány řídily, a nenaplnují tak náležitosti vyžadované zákonem č. 500/2004 Sb.;
- c) správní rozhodnutí jsou diskriminační a porušující zásadu rovného zacházení, neboť žalobkyně byla jedinou vojákyní, které nebyl služební poměr prodloužen; jiným vojákyním, které rovněž čerpající rodičovskou dovolenou, tento prodloužen byl. S odkazem na metodický pokyn ministra obrany čj. 57-14/2009-7542 ze dne 3. července 2009, nebyl tento plněn, když jí nebyly poskytnuty informace o důvodech rušení jejího pracovního místa a důvod nemožnosti přejít na jiné pracovní místo. Žalobkyně vzhledem k době trvání služebního poměru disponuje potřebnými zkušenostmi a kvalifikačními předpoklady a navíc ve vlastním volném čase studuje vysokou školu.

Vzhledem k uvedenému považovala rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný k jednotlivým žalobním bodům žaloby uvedl:

Žalobkyně byla do 31.12.2010 služebně zařazena jako vojákyně z povolání na systemizovaném místě velitel družstva vzdušeného průzkumu 2. týmu velení a řízení palby baterie velení a řízení 252. protiletadlového raketového oddílu 25. protiletadlové raketové brigády Velitelství společných sil. Na základě Nařízení k OMDZ bylo její systemizované místo ke dni 31.12.2010 zrušeno, přičemž jiné vhodné systemizované místo, které by mohlo být žalobkyni blokováno ke služebnímu zařazení po jejím návratu z mateřské a rodičovské dovolené z důvodu snížení počtu systemizovaných míst, nebylo vhodné. Ve svém žalobním návrhu žalobkyně argumentuje právní úpravou rodičovské dovolené v zákoně o vojácích z povolání s tím, že rodičovská dovolená by měla být poskytnuta na celou dobu, po kterou se poskytuje rodičovský příspěvek, a nikoliv pouze na část této doby. K tomu dovozuje, že by úměrně této době měla být změněna doba trvání jejího služebního poměru. K tomu žalovaný uvádí, že žádnou právní normou není stanoveno, že by bylo vyplácení rodičovského příspěvku u vojáků z povolání vázáno na setrvání ve služebním poměru. K zániku služebního poměru dle ust. § 18 odst. 1 písm. a) zákona o vojácích z povolání dochází na základě objektivní skutečnosti, na níž nemá čerpání rodičovské dovolené a tím i rodičovského příspěvku vliv ve smyslu jakékoliv povinnosti služebního orgánu prodloužit o tuto dobu trvání služebního poměru. Žalobkyně rovněž v žalobním návrhu uvádí, že v současné době pečuje o dítě mladší 3 let a z tohoto hlediska odkazuje na ust. § 20 odst. 1 písm. c) zákona o vojácích z povolání, které stanoví, že o propuštění vojáka z povolání ze služebního poměru nesmí být rozhodnuto v situaci, pečuje-li o dítě mladší 3 let. K tomu žalovaný uvádí, že v případě žalobkyně nebylo vedeno správní řízení ve věci jejího propuštění ze služebního poměru z důvodů stanovených v § 19 zákona o vojácích z povolání, ale bylo vedeno ve věci její žádosti o prodloužení sjednané doby trvání jejího služebního poměru. Žalovaný v této souvislosti dodržel sjednanou dobu trvání služebního

oměru žalobkyně, kdy, jak již uvedeno výše, její služební poměr zanikne dne 31.12.2011 uplynutím doby, nikoliv propuštěním ze služebního poměru. K tvrzení žalobkyně o diskriminační povaze rozhodnutí o zamítnutí její žádosti o změnu doby trvání jejího služebního poměru a porušením tím i zásady rovného zacházení, žalovaný uvádí, že při rozhodování o žádosti žalobkyně žalovaný vycházel na základě posouzení objektivních skutečností věci s tím, že systemizované místo, na kterém byla služebně zařazena, bylo s účinností ke dni 31.12.2010 zrušeno. Pro její další zařazení nebylo nalezeno jiné vhodné systemizované místo, které by jí mohlo být po dobu čerpání rodičovské dovolené blokováno, a to zejména vzhledem ke snížení počtu systemizovaných míst finančně krytých a k nutnosti blokace systemizovaných míst pro absolventy vojenské střední školy. Rovněž se dle žalovaného v předmětném případě nejedná o diskriminační přístup vůči žalobkyni. Žalobkyní uváděná údajná diskriminace, kdy má být jedinou vojákyní z povolání čerpající rodičovskou dovolenou, se kterou nebyla prodloužena doba trvání jejího služebního poměru, není důvodná. U 25. protiletadlové raketové brigády ve Strakonici, kde je žalobkyně služebně zařazena, je kromě ní další vojákyně z povolání a voják z povolání, čerpající rodičovskou dovolenou, kteří však nastoupí službu v roce 2011, a pro jejich služební zařazení, s ohledem na jejich kvalifikaci, jsou u 25. protiletadlové raketové brigády vhodná systemizovaná místa. K tvrzení žalobkyně o vysokoškolském studiu na vlastní náklady žalovaný uvádí, že žalobkyně není v tomto směru jedinou příslušnicí 25. protiletadlové raketové brigády zvyšujících si svou kvalifikaci dalším studiem. Služební zařazení těchto vojáků a doba trvání jejich služebního poměru je řešena vždy v návaznosti na objektivní stav personálního zabezpečení 25. protiletadlové raketové brigády a na potřeby Armády České republiky.

Navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Dne 5.11.2010 žalobkyně podala u Vojenského útvaru 4312 Strakonice žádost o změnu doby trvání služebního poměru – prodloužení, ve kterém uvedla, že na základě § 5 odst. 4 zák. č. 221/1999 Sb. žádá o změnu doby trvání služebního poměru do 31. prosince 2015, tj. prodloužení doby trvání služebního poměru o 48 měsíců (4 roky) s odůvodněním, že má zájem nadále sloužit v AČR. Dne 23. listopadu 2010 se konalo ústní jednání, kdy v záznamu o ústním jednání je uvedeno, že v současné době je pprap. K. K. určena do dispozice služebního orgánu, protože má udělenou mateřskou dovolenou. Před určením do této dispozice byla služebně zařazena na systemizovaném místě: velitel družstva vzdušného průzkumu 2. týmu velení a řízení palby baterie velení a řízení 252. protiletadlového raketového oddílu 25. protiletadlové raketové brigády velitele společných sil, toto systemizované místo (dále jen SM) bylo na základě OMDZ zrušeno dnem 31. prosince 2010 a dále pro ni není jiné vhodné SM, které by jí mohlo být blokováno ke služebnímu zařazení po návratu z mateřské dovolené (z důvodu snížení počtu SM, která jsou finančně kryta a nutnosti blokace SM pro absolventy VSS). Dále bude žádat o udělení rodičovské dovolené v délce trvání do dosažení tří let věku dítěte a i v tomto případě vyvstává stejný problém, že pro jmenovanou není v současné době žádné vhodné SM u 265. plrb a nelze předvídat, zda se do budoucna nějaké SM uvolní. U ústního jednání správní orgán rozhodl o nevyhovění žádosti o prodloužení doby trvání služebního poměru o 48 měsíců, tj. do 31. prosince 2015.

[7] Žalobkyně dne 6.12.2010 v zastoupení advokáta podala odvolání, které bylo dne 9.12.2010 předloženo odvolacímu orgánu; dne 17.ledna 2011 bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí.

Skutečnosti zjištěné při ústním jednání soudu

[8] Žalobkyně uvedla, že žádala o prodloužení o dva roky, ale personalista jí řekl, že musí žádat tak jak se má a žádost napsal o prodloužení do 31.12.2015, což ona podepsala. Všem jejím kolegyním, bylo vyhověno a služební poměr byl prodlužován po dobu čerpání rodičovské dovolené. Stěžovala si na Inspekci ministerstva obrany a ví, že byl dán pokyn, že s v jejím případě má postupovat standardním způsobem. Dále má informaci, že od 1.1.2012 byla nějaká volná místa.

[9] Zástupce žalobkyně uvedl, že má informace o t.č. dvou volných místech. Žalobkyně je prověřena na tajné věci, má kladné hodnocení svým nadřízeným, má certifikáty, což vše doložil dokladem o proškolení na stupeň tajný, hodnocením průběhu služby ze dne 28.6.2010 a služební charakteristikou – stanovisko ze dne 22.2.2010. Navrhl výslech svědka p. U., který byl ve služebním poměru 10 let do konce r. 2010, ve vysoké funkci, ale s ohledem na tehdejší praktiky, zejména na postupy p. Č., odtamtud odešel. Navrhovaný svědek t.č. již není přítelem paní žalobkyně.

[10] Zástupce žalovaného k přednesenému stranou žalobkyně uvedl, že v dané věci se jedná o ukončení služebního poměru jeho uplynutím. Žalobkyně požadovala prodloužení služebního poměru na dobu čerpání rodičovské dovolení, nikoliv na dobu delší, tedy z tohoto pohledu nebyla pro armádu perspektivní. Před reorganizací byla všechna místa obsazena, přičemž se vycházelo z údajů velitele útvaru, pluk. Ing. V. B., zda t.č. jsou nějaká místa volná mu není známo. Není pravdou, že žalobkyně byla jedinou vojákyní, které nebylo vyhověno, neboť ze třiceti vojáků na rodičovské dovolené nebylo vyhověno devíti. Pokud se týká svědecké výpovědi navrhovaného svědka p. U., tento je dlouhodobý partner žalobkyně a otec jejího dítěte.

Právní úprava

[11] Podle ust. § 5 odst. 4 věta první zákona č. 221/1999 Sb. o vojácích z povolání (dále jen ZVP) se do služebního poměru voják povolává na dobu určitou v trvání 2 až 20 let, není-li dále stanoveno jinak; dobu trvání služebního poměru může služební orgán na základě písemného souhlasu vojáka měnit.

[12] Podle ust. § 18 ZVP služební poměr vojáka zaniká

- a) uplynutím stanovené doby,
- b) propuštěním,
- c) odnětím hodnosti,
- d) na základě rozhodnutí soudu o ztrátě vojenské hodnosti, 6)
- e) úmrtím vojáka,
- f) prohlášením vojáka za mrtvého,
- g) pozbytím státního občanství České republiky,
- h) ztrátou zdravotní způsobilosti na základě rozhodnutí přezkumné komise, 6a)

- i) zbavením nebo omezením způsobilosti k právním úkonům,
- j) zrušením ve zkušební době.

[13] Podle ust. § 144 ZVP nestanoví-li tento zákon jinak, platí pro řízení ve věcech služebního poměru správní řád, s výjimkou § 10 až 12, § 14, části druhé hlavy XI a § 175.

[14] Podle § 2 odst. 5 ZVP dojde-li ve služebním vztahu k porušení práv a povinností vyplývajících z rovného zacházení s vojáky nebo k nežádoucímu sexuálnímu chování při výkonu služby, má voják právo se domáhat, aby bylo upuštěno od tohoto jednání a aby byly odstraněny důsledky tohoto jednání.

Právní posouzení věci samé

[15] Soud se neztotožnil s názory žalobkyně vyjádřené v žalobních bodech z následujících důvodů. K jednotlivým žalobním bodům:

[16] K žalobnímu bodu ad a)

Námítka ohledně předvídativosti zákonodárce o povinnosti trvání rodičovské dovolené po dobu pobírání rodičovského příspěvku v souvislostech, které žalobkyně uvádí, není důvodná. Rodičovský příspěvek je dle současné právní úpravy dávkou státní a nárok na tuto dávku vzniká při splnění zákonných podmínek, mezi které nepatří trvání pracovněprávního vztahu (pracovního či služebního poměru) po dobu jeho pobírání. Naproti tomu, má-li rodič uzavřen pracovní poměr podle zákoníku práce či služební poměr podle speciálního zákona, je zaměstnavatel povinen poskytnout rodiči dítěte v rozsahu, o jaký požádá, následně po mateřské dovolené rodičovskou dovolenou (povinnost vojenského služebního orgánu určit do dispozice vojáka z důvodu rodičovské dovolené dle ust. §10 odst. 2 písm. e/ zákona o vojácích z povolání). Čerpání rodičovské dovolené je vždy důležitou osobní překážkou v práci a zaměstnavatel (v obecném slova smyslu) je povinen po dobu trvání této důležité osobní překážky nepřítomnost omluvit. Dle názoru soudu v žádném případě nelze čerpání rodičovské dovolené povýšit nad sjednané podmínky trvání služebního poměru vojáka (stejně i pracovního poměru dle zákoníku práce) ve smyslu, že čerpání rodičovské dovolené prolamuje sjednaný den skončení pracovněprávního vztahu uzavřeného na dobu určitou. Čerpání rodičovské dovolené, jak již je v tomto odstavci vysloveno, je toliko překážkou v práci na straně zaměstnance (v obecném slova smyslu). V dané věci byl služební poměr uzavřen na dobu určitou, stanovením přímým časovým údajem. Uplynutím sjednané doby, uvedeným v rozhodnutí o změně doby trvání služebního poměru (ze dne 29.4.2008) dnem 31.12.2011, služební poměr žalobkyni ex lege (ze zákona) skončil. Skončení služebního poměru, obdobně jako u pracovního poměru, nebrání, spadá-li den skončení pracovního poměru do ochranné doby.

[17] Podle ust. § 5 odst. 4 ZVP se služební poměr vojáka z povolání uzavírá jen na dobu určitou v trvání dvou až dvaceti let (s výjimkou služby v zahraničí). Zákon nedává možnost sjednání tohoto poměru na dobu neurčitou. Tato úprava vyšla z pojetí, že služební poměr vojáka již není celoživotní povolání (viz důvodová zpráva k ZVP). Služební poměr je stanoven na dobu určitou podle potřeb ozbrojených sil, schopností a zájmu vojáka a s možností dohodnout další dobu trvání služebního

oměru. Jedná se vždy o souhlas obou stran tohoto pracovně právního vztahu. Jak již řečeno, uvedená právní úprava nebrání tomu, aby doba služebního poměru vojáka mohla být prodlužována, a to i opakovaně, vždy však v rozmezí stanoveném zákonem a při splnění všech požadavků, tedy i souhlasu obou smluvních stran.

[18] Argumentace žalobkyně, že péče o dítě mladší 3 let tvoří překážku pro zánik služebního poměru propuštěním je pro její případ nepřiléhavá, neboť ač skutečně péče o dítě mladší 3 let tvoří překážku pro skončení služebního poměru propuštěním dle ust. § 20 odst. 1 písm. c) ZVP, v případě jejím, však nedošlo k propuštění, nýbrž ke skončení poměru uplynutím sjednané doby.

[19] K žalobnímu bodu ad b)

V dané věci služební poměr byl stanoven k 31.12.2011 a vojenský služební orgán, Velitelství 25. protiletadlové raketové brigády dne 23.11.2010 při ústním jednání nevyhověl žádosti žalobkyně ze dne 5.11.2010 o změnu doby trvání služebního poměru s datem do 31. prosince 2015. Nevyhovění žádosti bylo odůvodněno zrušením systemizovaného místa, na které byla žalobkyně před nástupem na mateřskou dovolenou zařazena, k jehož zrušení došlo k 31.12.2010 na základě OMDZ a jiné vhodné systemizované místo, které by mohlo být blokováno ke služebnímu zařazení po návratu z mateřské dovolené, není.

[20] Podle ust. § 5 odst. 4 věty první za středníkem ZVP „*dobu trvání služebního poměru může služební orgán na základě písemného souhlasu vojáka měnit*“. Jestliže správní orgán není citovanou právní úpravou zavázán povinností k souhlasu vojáka změnit trvání služebního poměru, a není povinen vyhovět žádosti vojáka o prodloužení trvání služebního poměru, pak je na správním uvážení služebního orgánu, zda žádosti vojáka vyhoví či nikoliv. I když bylo tedy na úvaze služebních správních orgánů, zda bylo možno žádosti o změnu doby trvání služebního poměru ve smyslu jeho prodloužení vyhovět, bylo nutno v tomto soudním řízení přezkoumat, zda řízení před správními orgány bylo vedeno s náležitou pečlivostí a zda výkon správního uvážení se odráží v odůvodnění správního rozhodnutí. Při přezkoumání rozhodnutí, které je postaveno na správním uvážení je soud oprávněn toliko přezkoumat, zda správní orgán správního uvážení nezneužil, či nepřekročil jeho meze (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2004, č. j. 2As 19/2004 - 92, publikovaný pod č. 430/2005 Sb. NSS, nebo ze dne 30. 11. 2004, č. j. 3As 24/2004 - 79). Bylo tedy úkolem krajského soudu, aby v řízení o žalobě zhodnotil postup žalovaného v daném řízení a aby přezkoumal, zda uvážení správního orgánu nevybočuje ze zákonem stanovených mezí a zda má oporu ve zjištěném skutkovém stavu a není svévolné, přičemž soud není povinen nahradit použité správní uvážení svým vlastním (viz nálezy Ústavního soudu II.ÚS 361/2000).

[21] Správní orgán I. stupně své rozhodnutí odůvodnil zrušením systemizovaného místa k 31.12.2010, na kterém byla žalobkyně služebně zařazena a absencí pro ní jiným vhodným systemizovaným místem, které by jí mohlo být blokováno ke služebnímu zařazení po návratu z mateřské dovolené. Žalovaný v napadeném rozhodnutí svůj výrok odůvodnil v rozsahu námitek uvedených v odvolání ze dne 3.12.2010. Uvedl, že rodičovský příspěvek je dávkou sociální a na její výplatu nemá vliv to, zda je voják z povolání ve služebním poměru či nikoliv. Žalovaný se vypořádal i s námitkou ohledně ust. § 20 odst. 1 písm. c) zákona č. 221/1999 Sb.,

který však se vztahuje na zánik služebního poměru propuštěním vojáka ze služebního poměru, což však není případ účastnice řízení, které zaniká služební poměr uplynutím sjednané doby. Stejně tak žalovaný v odůvodnění reagoval i na námitku ohledně metodického pokynu náměstka ministra ze dne 3.7.2009, který se týká případů propuštění nadbytečných zaměstnanců a byl vydán v souvislosti s restrikcemi počtů AČR v roce 2009, což se rovněž na danou věc nevztahuje. Dále žalovaný se vypořádal i s námitkou ohledně diskriminace a porušení zásady rovného zacházení s odvoláním na prodloužení služebního poměru u jiných vojáků, jmenovitě uvedených. Žalovaný vyargumentoval, že systemizovaná místa, na která jsou zařazeny jmenovitě uvedené vojákyně včetně dne jejich nástupu po rodičovské dovolené, nebyla zrušena. K námitce ohledně diskriminace uvedl, že neprodloužení doby trvání služebního poměru nelze brát jako projev diskriminace a nerovného zacházení a služební poměr vojáka z povolání je sjednáván na dobu určitou a je prodlužován na základ potřeb a zájmu ozbrojených sil. Neopomněl reagovat i na námitku ohledně dalšího aktuálního vzdělávání účastnice řízení.

[22] Soud nezjistil, že by správní orgán zákonem stanovené meze správního uvážení překročil či správní uvážení zneužil. Rozhodnutí správního orgánu je především postaveno na skutečnosti, že došlo ke snížení systemizovaných míst, přičemž konkrétně bylo zrušeno systemizované místo, na kterém byla žalobkyně před nástupem na mateřskou, později rodičovskou, dovolenou zařazena. Žalobkyně v žalobě, konečně ani v odvolání ze dne 3.12.2010 nezpochybnila zrušení systemizovaného místa, na kterém byla ona zařazena. Dle názoru soudu byly správními orgány respektovány, jak procesní postupy, tak i úvahy a důvody nevyhovění žádosti, jak jsou v odůvodnění rozhodnutí zcela jasně vyjádřeny. Na tom nemohlo změnit ani tvrzení u jednání soudu, že t.č. jsou dvě místa neobsazena.

[23] K žalobnímu bodu ad c)

Pokud se týká diskriminační námitky, pak soud musí v první řadě konstatovat, že diskriminací se nelze domáhat opětovného uzavření služebního poměru. Právní ustanovení citované v odstavci [14] tohoto rozsudku se vztahuje pouze na případy, kdy služební poměr trvá. Nelze v žádném případě dovodit, že zákazem diskriminace lze se domáhat uzavření služebního poměru.

[24] Podle ust. § 10 odst. 1 zákona 198/2009 Sb. o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů, dále jen antidiskriminační zákon, *dojde-li k porušení práv a povinností vyplývajících z práva na rovné zacházení nebo k diskriminaci, má ten, kdo byl tímto jednáním dotčen, právo se u soudu zejména domáhat, aby bylo upuštěno od diskriminace, aby byly odstraněny následky diskriminačního zásahu a aby mu bylo dáno přiměřené zadostiučinění*. Vzhledem k uvedenému, má-li osoba za to, že v jeho případě došlo k porušení práva na rovné zacházení a ochranu před diskriminací ve vztazích, na něž se nevztahuje zákon o vojácích z povolání, může se oběť diskriminačního jednání domáhat ochrany podle uvedeného zákona.

[25] Ze všech výše uvedených důvodů krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

[26] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Procesně úspěšná strana požadovala zaplatit náklady řízení sestávající z ceny jízdenky k jednání soudu z Prahy do Ostravy a zpět v částce 677,- Kč plus stravné ve výši 68,- Kč, celkem 745,- Kč. Žalobkyni byla uložena povinnost částku 745,- Kč zaplatit žalovanému tak jak ve výroku III. uvedeno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotovení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat exekuční návrh.

V Ostravě dne 29. dubna 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
předsedkyně senátu